

[Rytter.]

at illustrere noget, men jeg vil alligevel prøve paa et illustrere, hvad jeg har sagt; det bliver formodentlig med et daarligt Eksempel. Den højtærede Justitsminister er her sat til at operere en daarlig Fod, et daarligt Ben. Det er Justitsministerens Op-gave at gøre det, og derfor skal vi have en ny Straffelov. Men hvis saa den højtærede Minister siger: Jeg maa vente med Operationen, indtil Skomageren har lavet den Sko, som Foden skal være i, tror jeg, det er forkert. Justitsministeren kunde ganske roligt foretage Operationen paa den daarlige Fod og saa se at faa Skoen, som den skulde passe i, bagefter. Det eneste, vi i første Omgang trængte til, var Straffeloven. Retsplejelovent hastede det aldeles ikke med den 5. Maj. Det hastede ikke, da Straffelovs-forslaget blev forelagt, og det haster ikke i Dag. Der bliver ikke Brug for den jeg tror den første Maaned, i alt Fald ikke de første 14 Dage.

Den højtærede Justitsminister vil maa-ske sige, at der kan komme en enkelt Sag til Behandling. Men saa maa den enkelte Sag kunne vente. Som Hovedregel faar Justitsministeren ikke Brug for Retsplejelovent med det samme. Arrestationsmuligheder har vi allerede i den almindelige Retsplejelovent. Naar blot vi faar Straffeloven, naar blot vi faar opstillede Forbrydelser, hvorfor man kan sigtes, har vi tilstrækkeligt. Jeg er stadig væk glad for, at jeg ikke har noget som helst Ansvar for, at Straffeloven ikke kom den 5. Maj, men som sagt, det Spørgsmaal er overhovedet ikke været berørt i Folketinget og kunde ikke være berørt i Folketinget, før Hr. Henning Hasle kom med sine Oplysninger, som fuldstændig illustrede hele Situationen: Lovforslaget var fuldstændig færdigt, det kunde vedtages. Det er Hr. Henning Hasle, der har bragt hele Spørgsmaalet frem, ellers havde vi staaet i Mærke med Hensyn til, hvordan egentlig Forhandlingerne har været ført.

Den højtærede Minister henviste ogsaa til Forholdene i Norge, man kunde ikke sammenligne med Forholdene i Norge. Den højtærede Minister vil lægge Mærke til, at jeg ikke nævnte Norge i denne Forbindelse, for selvfølgelig var Norge anderledes stillet. Det havde en Regering i London. Der, hvor jeg nævnte Norge, det var med Hensyn til den værdige Maade, hvorpaa man deroppe klarede Situationen, fordi det var ordnet af de ledende deroppe — det er rimeligvis Paal Berg, der har staaet bagved. Nu skal vi her i Norge bære os

ad paa en værdig Maade, sagde de. Vi skal sørge for, at ikke en eneste uskyldig bliver sat fast. Vi maa sørge for, at det gaar paa en værdig Maade for Norge, og det skete ogsaa.

Ministerens Henvisning til Norge og til, at man skulde have visse Forhandlinger, kan derfor efter min Mening ikke forklare, hvorfor vi ikke fik Loven den 5. Maj. Ministeren kan ikke henvise til Forhandlingerne i Folketinget paa dette Omraade, thi dette Spørgsmaal er overhovedet ikke ført frem og kunde ikke komme frem, før Hr. Henning Hasle gav disse opsigtsvækkende Nyheder om, at Lovforslaget var fikst og færdigt; der manglede efter hans Mening kun visse Formaliteter, idet Hr. Steincke og Hr. Rytter og maaske en tredje skulde tiltræde det. Og vi vilde selvfølgelig have tiltraadt det, hvis vi var blevet spurgt.

Saa kom Justitsministeren ind paa det næste Spørgsmaal, og der staaer jeg ogsaa noget uforstaaende. Jeg sagde til den højtærede Justitsminister: Lad os tale lige rent ud om Domstolene, lad os se, hvad det er, der er i Vejen. Hvorfor vil Ministeren kaste et vist odiøst Skær over Domstolene og Underdommerne i Jylland, paa Fyn og i Københavns Byret? Jeg talte fra Leveren, og jeg gav de Oplysninger, jeg sad inde med. Hvad siger den højtærede Justitsminister dertil? Den højtærede Justitsminister siger, at man var utilfreds med Højesteret. Er det virkelig et Svar, højtærede Hr. Justitsminister? Naar jeg taler om Underretsdommerne og Landsdommerne, er det saa et Svar at give mig: Man var utilfreds med Højesteret. Er det ikke at skyde Skylden paa den ene for den andens Forseelse? Jeg skal ikke indlade mig paa Kritikken af Højesteret, men hvis det er, som Ministeren siger, at det var Højesteret, man var utilfreds med, hvorfor skal saa de andre undgælde? Jeg talte rent ud, jeg talte om vedkommende Dommer i Byretten, som jeg kunde tænke mig, der var noget at indvende imod. Jeg gik i Brechen for ham, jeg vilde staa Last og Brast med ham, jeg ved, at han har handlet rigtigt. Jeg nævnte et Eksempel paa det under den første Del af Behandlingen i Dag, og jeg kunde supplere det med Masser af andre Eksempler. Det viser netop, hvor farligt det er, at Justitsministeren faar denne Adgang til at gribe ind.

Justitsministeren siger, at han kan ikke gribe ret meget ind, disse Domstole ligner de almindelig Domstole. Det er, som jeg sagde før, netop Farén, at man her tager den Good-